

Sygn. akt: II W 128/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2019r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Mariola Adamczyk

Protokolant stażysta Agnieszka Salejko

w obecności oskarżyciela publicznego -----

po rozpoznaniu w dniach 12 czerwca 2018 r., 7 sierpnia 2018r., 14 grudnia 2018r., 15 stycznia 2019r. i 26 lutego 2019r. sprawy

J. B., s. J. i S. z domu D.,

ur. (...) w K.

obwinionego o to, że:

W dniu 31 sierpnia 2017 roku w godz. 17:20 – 20:00, w miejscowości D. ul. (...), umyślnie dokonał uszkodzenia jednego okna do piwnicy oraz dwóch szyb w oknie altany, powodując straty w kwocie 500 zł na szkodę E. B.

tj. o wykroczenie z art. 124§1 kw

orzeka:

I. Obwinionego **J. B.** uznaje za winnego tego, że w dniu 31 sierpnia 2017 roku około godz. 19:00, w miejscowości D. ul. (...), umyślnie uszkodził okno altany poprzez wybitcie dwóch szyb o wartości 46 złotych na szkodę E. B., tj. wykroczenia z art. 124§1 kw i za to na podstawie art. 124§1 kw wymierza mu karę 100 (stu) złotych grzywny;

II. Zwalnia obwinionego od ponoszenia opłaty sądowej, a wydatkami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II W 128/18

UZASADNIENIE

J. B. i E. B. wspólnie zamieszkiwali w domu jednorodzinnym przy ul. (...) w D.. Nieruchomość stanowiła własność E. B., a J. B. miał ustanowioną na niej dożywotnią służebność mieszkania, polegającą na prawie korzystania z dwóch pokoi, przedpokoju i łazienki położonych na parterze budynku i garażu oraz na prawie korzystania z jednego miejsca parkingowego znajdującego się przy budynku. Miał również prawo swobodnego poruszaniu się po całej nieruchomości. Od połowy czerwca 2017r. J. B. nie przebywał w domu przy ul. (...) w D.. Toczyło się wówczas postępowanie o rozwód. E. B. złożyła również zawiadomienie o popełnieniu przez męża przestępstwa znęcania się na nią. W wakacje 2017 roku w domu w D. u E. B. przebywał z rodziną jej syn z pierwszego małżeństwa – D. M.. W tym okresie, na prośbę matki, D. M. wymienił zamki w drzwiach wejściowych, by uniemożliwić J. B. dostanie się do domu.

dowód: wyjaśnienia J. B. e- protokół k. 97-97v czas nagrania 00:09:19 –

00:38:00;

zeznania świadka E. B. k. 6, e – protokół k. 101v czas nagrania

00:30:37- 00:37:15;

zeznania świadka D. M. k. 9, e – protokół (...)–101v czas nagrania

00:01:34 – 00:21:54;

kserokopia aktu notarialnego k. 41-44 ujawniony k. 121

Pod koniec wakacji 2017 roku J. B. wrócił do D.. Nie został jednak wpuszczony do domu. Nie mógł się także dostać do środka, ponieważ nie posiadał kluczy od wymienionych zamków. Przez dwa dni spał na podwórku. W dniu 31 sierpnia 2017 roku w godzinach popołudniowych, E. B. z synem opuścili dom w D.. D. M. z rodziną wrócił do T., a E. B. udała się kurs prawa jazdy. Ponieważ na dworze zrobiło się zimno, J. B. postanowił dostać się do domu. Najpierw, około godziny 17:00, próbował wejść przez piwnicę. To jednak mu się nie udało, gdyż założona w oknie krata była zbyt wąska. Próba wejścia naruszyła okno i czujkę oraz uruchomiła alarm, co spowodowało przyjazd pracownika firmy (...). Na miejsce przyjechał też D. M., poinformowany o zdarzeniu przez ochronę i wezwał policję. Po wykonaniu czynności i ustaleniu, że J. B. ma prawo przebywać w nieruchomości, policja i ochroniarz odjechali. Do T. wrócił też D. M.. Ponieważ zaczął padać deszcz, J. B. chcąc dostać się do budynku, około godziny 19:00 wybił podwójną szybę w oknie altany i wszedł do środka. Wybicie szyby spowodowało włączenie alarmu i po chwili do D. przybył patrol ochrony i zawiadomiony przez niego D. M.. Na miejscu pojawili się również funkcjonariusze policji. Po spisaniu raportu przez pracownika (...), wszyscy się rozjechali, a J. B. pozostał w domu. Po dwóch dniach od zdarzenia E. B. wręczyła mężowi klucze do domu. W dniu 26 września 2017 roku J. B. kupił w zakładzie szklarskim w T. szyby i samodzielnie wstawił je w miejsce wybitych.

dowód: wyjaśnienia J. B. e- protokół k. 97-97v czas nagrania 00:09:19 –

00:38:00, e- protokół k.101v czas nagrania 00:21:54-00:30:37, k. 121;

zeznania świadka E. B. k. 6, e – protokół k. 101v czas nagrania

00:30:37- 00:37:15;

zeznania świadka D. M. k. 9, e – protokół (...)–101v czas nagrania

00:01:34 – 00:21:54;

zeznania świadka P. W. e- protokół k. 98 czas nagrania 00:38:40 –

00:53:00 i 00:54:37-00:57:51;

zeznania świadka T. M. e- protokół k. 98-98v czas nagrania

00:58:23 – 01:09:40;

zeznania świadka K. W. e- protokół k. 145-145v czas

nagrania 00:01:59 – 00:21:40;

kserokopie notatek k. 10-11 ujawnione e- protokół k. 145v i k. 121;

dokumentacja fotograficzna k. 12-17ujawnione k. 121;

paragon k. 100 ujawniony k. 121.

J. B. ma 67 lat. Nie pracuje, nie ma żadnych dochodów, pozostaje na utrzymaniu znajomych. Jest ojcem 11-ga dzieci i zobowiązany jest do płacenia alimentów w kwocie 500 zł miesięcznie. Nie leczył się psychiatrycznie.

dowód : dane osobopoznawcze e- protokół k. 97

J. B. został obwiniony o to, że w dniu 31 sierpnia 2017r. w godz. 17:20-20:00, w miejscowości D. ul. (...), umyślnie dokonał uszkodzenia jednego okna do piwnicy i dwóch szyb w oknie altany, powodując straty w kwocie 500 zł na szkodę E. B..

J. B. przyznał się częściowo do popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. do wybicia dwóch szyb w oknie altany. Nie przyznał się natomiast do uszkodzenia okna w piwnicy, jak również zaprzeczył, by dokonał uszkodzenia kraty i płytek znajdujących wokół niej. Wyjaśnił, że wybił szyby, by dostać się do domu, w który miał prawo mieszkać, a do którego nie mógł wejść, gdyż zostały wymienione zamki. Wskazał, że kupił w zakładzie szklarskim szyby i sam je wstawił.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego w zakresie stawianego mu zarzutu i dokonanych przez niego uszkodzeń mienia, albowiem są one logiczne i konsekwentne. W ocenie Sądu, w materiale dowodowym zgromadzonym w toku postępowania, brak jest dostatecznych danych do przyjęcia, że obwiniony dokonał uszkodzenia okna piwnicznego. W tym miejscu należy zaznaczyć, że sąd nie podzielił twierdzeń obwinionego, że okno do piwnicy było otwarte. Przeczą temu zasady logiki i treść notatki sporządzonej przez przybyłego na miejsce zdarzenia pracownika ochrony. Z zapisu poczynionego przez pracownika patrolu interwencyjnego wynika, że po przybyciu zastał naruszone okno piwniczne i czujkę w piwnicy. Z kolei zasady logiki wskazują na to, że gdyby obwiniony nie naruszył okna, to nie zadziałałby czujnik, który spowodował uruchomienie alarmu. Twierdzenia zatem obwinionego o otwartym oknie w piwnicy i samoczynnym włączeniu czujki, jawią się jako wręcz naiwne. Nie zmienia to jednak faktu, że na skutek usiłowania wejścia obwinionego do domu przez okno piwniczne, nie doszło do jego uszkodzenia. Obwiniony zaprzeczył uszkodzeniu. Wprawdzie świadek D. M. mówi o „wyszarpaniu” okna do piwnicy, jednak z jego zeznań nie wynika, by wskutek tego działania samo okno uległo uszkodzeniu. Natomiast E. B. zeznała, że okno do piwnicy zostało „uszkodzone”, ale nie wskazała, na czym te uszkodzenia miały polegać. Także na załączonej do akt dokumentacji fotograficznej, obrazującej okno piwniczne, nie widać, by nosiło ono ślady uszkodzenia wywołane działaniem obwinionego. Zdjęcia te, zdaniem sądu, dowodzą jedynie tego, że przedmiotowe okno jest mocno zużyte.

Sąd podzielił twierdzenia obwinionego, że samodzielnie dokonał naprawy uszkodzonego okna do altanki. Dowodem tego jest dokumentacja fotograficzna (k. 76) i paragon zakupu nowych szyb na kwotę 46 złotych (k. 100). Wprawdzie oskarżycielka posiłkowa nie była zadowolona ze sposobu naprawy. Tym niemniej należy przyznać, że obwiniony wstawił wybite szyby.

Oskarżyciel publiczny zarzucił obwinionemu jedynie uszkodzenie jednego okna piwnicznego i dwóch szyb w oknie altany. W toku postępowania przed sądem oskarżycielka posiłkowa E. B. i świadek D. M. wskazali, że obwiniony dokonał jeszcze uszkodzenia płytek przy oknie piwnicznym oraz elewacji wokół kraty zabezpieczającej te okno, a także uszkodzenia klamki i zabezpieczeń przy oknie w altance. Na te okoliczności sporządzili i przedstawili sądowi dokumentację fotograficzną (k.76-80). W ocenie sądu, brak jest podstaw do przyjęcia, by uznać, że opisane i uwidocznione na zdjęciach uszkodzenia, powstały w dniu 31 sierpnia 2017r. na skutek działań obwinionego. Po pierwsze, obwiniony stanowczo zaprzeczył, by to on je spowodował. Po drugie, w zeznaniach złożonych przez tych świadków w postępowaniu wyjaśniającym brak jest wzmianki, aby obwiniony zniszczył klamkę oraz wyłamał zabezpieczenia w oknie altanki. Zatem w tym zakresie zeznania E. B. i D. M. nie są spójne i konsekwentne. Takich uszkodzeń nie obrazują też zdjęcia dostarczone przez syna pokrzywdzonej na policję w trakcie trwania czynności wyjaśniających (k.12-17). Nadto na ich istnienie nie wskazuje treść notatki sporządzonej przez pracownika firmy (...), w której widnieje tylko zapis o wybicciu szyby (k. 11). I wreszcie, odnośnie uszkodzenia płytek przyokiennych okna piwnicy i elewacji wokół kraty zabezpieczającej okno, to wprawdzie świadkowie wskazywali na te elementy mienia w zeznaniach złożonych na policji, podpierając się przy tym wykonaną dokumentacją fotograficzną. Jednak, w ocenie sądu, jest to niewystarczające do przypisania obwinionemu sprawstwa w zakresie ich dokonania. Jak bowiem wskazano już powyżej, zdjęcia obrazują mocno wyeksploatowane okno piwniczne, a także zniszczone płytki i elewację wokół okna. Biorąc pod uwagę stopień ich zużycia, nie sposób jednoznacznie ocenić, kiedy te uszkodzenia powstały. Z pewnością w tej ocenie pomogłaby dokumentacja fotograficzna, przedstawiająca przedmiotowe okno bezpośrednio przed zdarzeniem. Skoro jednak takich zdjęć nie ma, nie można wykluczyć, że zniszczenia te istniały już przed dniem

31 sierpnia 2017r. W takiej sytuacji, stosując zasadę in dubio pro reo, wątpliwość tę jako niedającą się usunąć, należało rozstrzygnąć na korzyść obwinionego, przyjmując, że nie dokonał on uszkodzenia płytek i elewacji przy oknie piwnicznym.

Sąd dał wiarę zeznaniom E. B. i D. M. w części dotyczącej wybicia przez obwinionego szyb w oknie altanki. W tym zakresie są one jasne, spójne i znajdują oparcie w zgromadzonym materiale dowodowym. Natomiast w zakresie pozostałych uszkodzeń, których miał dokonać obwiniony, sąd nie podzielił twierdzeń świadków z powodów szczegółowo opisanych w części dotyczącej oceny wyjaśnień J. B.. Nadto, z uwagi na konflikt istniejący pomiędzy obwinionym, a jego żoną i pasierbem, do zeznań tych świadków należało podejść z wyjątkową ostrożnością.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadków funkcjonariuszy Policji P. W. i T. M., a także pracownika firmy (...) - K. W.. Ich zeznania są logiczne i wzajemnie się uzupełniają. Należy jednak podkreślić, że osoby te nie były bezpośrednimi świadkami uszkodzenia mienia przez obwinionego, a jedynie podejmowały czynności służbowe na skutek zgłoszenia.

W poczet materiału dowodowego zostały zaliczone wszystkie dokumenty znajdujące się w aktach sprawy. Sąd nie znalazł powodów, by nie dać wiary tym dokumentom, zwłaszcza że żadna ze stron nie kwestionowała ich autentyczności.

J. B. został uznany za winnego tego, że w dniu 31 sierpnia 2017r. około godz. 19:00 w miejscowości D. przy ul. (...) umyślnie uszkodził okno altany poprzez wybicie dwóch szyb o wartości 46 złotych na szkodę E. B., tj. popełnienia wykroczenia z art. 124§1 kw. Sąd zmienił opis przypisanego obwinionemu czynu w stosunku do zarzucanego, eliminując z niego zapis dotyczący uszkodzenia okna piwnicznego. Jak wskazano powyżej, sąd uczynił to z braku dostatecznych dowodów świadczących o sprawstwie obwinionego w tym zakresie. Sąd przypisując obwinionemu wykroczenie z art. 124§1 kw, nie zmienił też opisu czynu poprzez przyjęcie innych, niż wymienione w zarzucie, składników mienia, które - zadaniem pokrzywdzonej - miały zostać uszkodzone. Zdaniem Sądu, w tym zakresie należało zastosować zasadę in dubio pro reo i niedające się usunąć wątpliwości, szczegółowo opisane powyżej, rozstrzygnąć na korzyść obwinionego. Ponadto, sąd przyjął jako wartość wybitych szyb kwotę 46 złotych. Obwiniony bowiem udowodnił, że za taką właśnie kwotę kupił nowe szyby, zaś oskarżyciel publiczny i oskarżycielka posiłkowa tej kwoty nie zakwestionowali. Na marginesie należy jedynie zaznaczyć, że nie wiadomo, na jakiej podstawie oskarżyciel publiczny w zarzucie wniosku o ukaranie przyjął wysokość szkody na kwotę 500 złotych, skoro oskarżycielka E. B. nie przedstawiła żadnych rachunków ani nawet kalkulacji kosztów.

Przedmiotem ochrony przepisu art. 124§1 kw jest własność i posiadanie rzeczy ruchomej i nieruchomej. Strona przedmiotowa wykroczenia z art. 124§1 kw polega na tym, że sprawca cudzą rzecz umyślnie niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku. Szkada w znaczeniu wynikającym z art. 124§1 kw to uszczerbek na rzeczy, będącej przedmiotem czynności wykonawczej sprawy. Wykroczenie, o którym mowa w art. 124§1 kw, jest wykroczeniem skutkowym. Przedmiotem tego czynu może być cudza rzecz ruchoma i nieruchoma, a czynności wykonawcze polegają na niszczeniu, uszkodzeniu lub uczynieniu rzeczy niezdatną do użytku. Zniszczenie rzeczy polega na jej unicestwieniu bądź tak znacznym uszkodzeniu, że dana rzecz faktycznie przestaje istnieć. Uszkodzenie rzeczy to takie oddziaływanie na nią, które zmniejsza jej wartość bądź to przez zmianę wyglądu zewnętrznego lub kształtu, bądź to przez naruszenie całości rzeczy. Fakt, że rzecz może zostać naprawiona, nie jest okolicznością wyłączającą bezprawność. Z kolei strona podmiotowa wykroczenia z art. 124§1 kw obejmuje umyślność w zamiarze bezpośrednim i ewentualnym.

Po analizie zarówno strony przedmiotowej, jak i podmiotowej popełnionego czynu, Sąd doszedł do przekonania, że wina obwinionego jest niewątpliwa. J. B. dokonał umyślnie - i to w zamiarze bezpośrednim - uszkodzenia mienia należącego do E. B. w postaci okna altany poprzez wybicie w nim dwóch szyb, a więc wypełnił on swoim zachowaniem wszystkie znamiona wykroczenia stypizowanego w art. 124§1 kw.

Wykroczenie popełnione przez obwinionego jest zagrożone karą aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

Zgodnie z dyrektywami wymiaru kary zawartymi w przepisie art. 33 kw, Sąd wymierzył obwinionemu karę 100 złotych grzywny. Kara ta jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości tego czynu i stopienia zawinienia.

Jako okoliczność łagodzącą sąd potraktował stosunkowo niewielki rozmiar szkody wyrządzonej wykroczeniem, fakt naprawienia szkody we własnym zakresie, a także motyw działania obwinionego. Nie można tracić bowiem z pola widzenia faktu, że obwiniony dopuścił się uszkodzenia mienia w celu dostania się do domu, w którym - w dacie czynu - miał prawo legalnie przebywać. Ponieważ nie posiadał kluczy do wymienionych pod jego nieobecność zamków, wybił szyby, by wejść do środka domu. O ile takie zachowanie nie może uwalniać obwinionego od odpowiedzialności, to z pewnością rzutuje na ocenę stopnia społecznej szkodliwości jego czynu, pozwalając przyjąć, iż w realiach sprawy jest on nieznaczny. Nadto, w ocenie Sądu, orzeczona kara spełni swe cele wychowawcze i zapobiegawcze, jakie ma osiągnąć wobec obwinionego oraz uwzględni jego warunki osobiste i majątkowe. Wskazać należy, że obwiniony nie posiada majątku i dochodów, pozostając na utrzymaniu osób trzecich. Nadto sam jest zobowiązany do alimentacji na dzieci w łącznej kwocie 500 zł.

Uwzględniając sytuację majątkową obwinionego, sąd - na podstawie art. 624§1 kpk w zw. z art. 121§1 kpw - zwolnił go od kosztów postępowania uznając, że ich uiszczenie byłoby dla obwinionego zbyt uciążliwe.